

"Som producent är jag 20 procent musiker och 80 procent psykolog"

Låtskrivare, producent, sångare och musiker. Sören "Sulo" Karlsson har samarbetat med alla från The Hellacopters till Kikki Danielsson. Nu går han in i studion med Dom fläckfria, ett undergroundband som uppstått ute i det hemlösas Stockholm. Här berättar han om jobbet och om varför han tycker Sverige borde bli mer som England.

Hur är det att vara producent?

– Det brukar handla 20 procent om musik och 80 procent om att vara psykolog. Jag har producerat många olika artister, som Kikki Danielsson och Larz-Kristerz. Det handlar i slutänden om samma grej, viktigast är att få ut det bästa av alla. Det är som att vara lagledare i fotboll, man måste se till att alla tycker det är kul. Om man inte tycker att det är kul är det ingen vits att göra det.

Hur började din karriär?

– Det började med punken, jag är en punk-unge. Jag såg Ebba Grön och KSMB och var 11 år. Sedan var det bara det som gällde. Jag var 13 år när jag började spela. Jag har valt det framför allt. Medan normala människor valt utbildning, jobb och bra lön så har jag bara hållit på med musik. Framför allt har jag skrivit mycket. Jag började skriva musik på allvar när jag var 16 år.

Hur är det att arbeta med The Hellacopters?*

– Vi har vuxit ihop. Det är inte så konstigt. Keyboardisten och jag, vi var 16 år när vi bildade vårt första band. Då spelade vi någon form av glamrock. På 1990-talet, för hundra år sedan, var Stockholm uppdelat – Hannas krog var ett popmecka på Skånegatan på söder. Nere i en källare på

Kungsholmen, högst upp på Fleminggatan där låg Sunlight studio, populär bland death metal-band.

Kan du berätta om din kärlek till England?

– Den kommer också ifrån när jag var typ 13 år och hörde Clash första gången. Då kände jag: nu behöver jag inte lyssna på svensk musik mera. Så blev det. Jag köpte mest engelska skivor. England är bra på att ha det dåligt. Det har varit jäkligt dåligt där i perioder med hög arbetslöshet. De har liksom en humor som gör att dom klarar av det. Jag gillar den jargongen, och grejen där vuxna går på pub och träffar varandra. De har ett inkluderande sätt att vara på. Samhällssynen är att man står upp för varandra. Det kanske vi skulle lära oss lite grann i Sverige. Vi är inte riktigt lika bra på det. Vi är nöjda med Netflix hemma. Under pandemin var det mycket så att jag kunde vara hemma och jobba. Fast för den som jobbar som snickare blir det svårt. Ska han snickra hemma då eller? Vi behöver lära oss av att stå upp för varandra. Det tycker jag England är bra på.

Hur är det att arbeta med Dom Fläckfria?

– Det är intressant för mig för jag får gå ner i grunderna. Jag har ju arbetat länge professionellt med musik. Och när man håller på mycket så kan man glömma bort det roliga. Man vill ju inte ställa sig i en replokal och spela. Dom Fläckfria spelar för att dom tycker att det är så roligt att spela. Det kändes bra att komma tillbaka till den här urdrivkraften. Man vill komma med sina låtar, man vill komma ut med ett budskap och göra saker tillsammans. Det är kul tycker jag. Det är lärorikt för mig.

Text: Elinor Ernqvist Östlihn

Foto: Fredrik Bergman

Mannen vid mixerbordet bredvid Sulo är **Anders Lind**, en levande legend. Han byggde upp skivbolaget *Silence* och studion i Värmland där så många artister spelat in. Nyligen utsågs han till hedersdoktor i musik. Han har spelat in allt mellan Östen Varnebring och Hellacopters.

* The Hellacopters är ett svenskt rockband, aktiva mellan 1994 och 2008 och som nu spelar tillsammans igen sedan 2016. Bland annat har man varit husband i På spåret under 2021.

